

## Arrest

**nr. 335 818 van 12 november 2025**  
**in de zaak RvV X / II**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS**  
**Kortrijksesteenweg 641**  
**9000 GENT**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE II<sup>de</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 22 juli 2021 aan in België en dient op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"K. M., U. (..)*

*Nationaal nummer: xxxxxxxxxx*

*CG nummer: xxxxxxxx*

*DVZ nummer: xxxxxxxx*

*Asielaanvraag: 22/07/2021*

*Overdracht CGVS: 13/08/2021*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 8 september 2023 van 14:05 uur tot 17:06 uur een persoonlijk onderhoud in aanwezigheid van een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, J. V. G. (...) loco D. G. (...), was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.*

#### *A. Feitenrelaas*

*U, U. K. M. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun van origine, soennitisch moslim en afkomstig van Bahramkhel dorp, Mandozai district, Khost provincie.*

*Uw vader was landbouwer en een van de leiders van het dorp. Uw broer B. (...) (O.V. xxxxxxxx) werkte als tolk voor de Amerikanen en NATO en verliet Afghanistan in 2023 omwille van problemen met de taliban. Hij werd op 6 december 2013 erkend als vluchteling in België. Uw broer H. (...) (O.V. xxxxxxxx) verliet Afghanistan in 2015 en diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 3 september 2019. Op 23 februari 2023 ontving hij een weigeringsbeslissing. De CCE kende hem op 30 november 2023 echter het vluchtelingenstatuut toe. Uw broer E. (...) werkte tot aan de machtsovername in 2021 als ingenieur bij de organisatie 'Khost City Recreation'.*

*Lange tijd geleden, toen al uw broers nog in Afghanistan waren, plaatsten de taliban een mijn voor jullie huis. De politie werd gebeld en zij neutraliseerden de bom. Op een later moment, toen u 17 jaar was, probeerden de taliban A. (...), de zoon van H. (...), te ontvoeren. U kwam tussen en werd hierbij neergeschoten. U bent daarna, in 2016, naar het centrum van Khost verhuisd voor uw veiligheid. U studeerde daarna af aan het middelbaar en uw broer E. (...) hielp u daarna aan een job als nachtbewaker voor de baas (i.e., I. W. (...)) van Khost City Recreation Organisation. Op een bepaald moment plaatsten twee talibs een mijn voor de poort van zijn huis. U heeft daarop de politie gebeld en zij hebben deze twee personen opgepakt. Toen u daarna op bezoek ging naar uw (ouderlijke) huis, werd er op u geschoten door de taliban. U werd niet geraakt, maar uw ouders beslisten dat u niet langer in Afghanistan kon wonen.*

*U verliet Afghanistan op 23 oktober 2020 en kwam aan in België op 22 september 2021. Dezelfde dag diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Na de machtsovername van de taliban verhuisde uw gezin naar Kabul. Enkel uw ene zus woont nog met haar man in uw ouderlijke huis. Uw broer E. (...) ging sinds de machtsovername al drie keer naar Iran maar werd telkens gedeporteerd naar Afghanistan. Momenteel verblijft hij illegaal in Iran.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: schooldocumenten uit Afghanistan (2), medische documenten omtrent uw schotwonde, een werkdocument van in Afghanistan en werkdocumenten van in België. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: uw taskara, een aantal medische documenten en foto's omtrent uw schotwonden, een werkdocument van E. (...), werkdocumenten van B. (...), documenten en foto's in verband met het bomincident, een postbriefje, documenten van H. (...) in België en de opmerkingen op het gehoorverslag. Op 26 oktober 2023 stuurde u nog een e-mail omtrent de moeilijkheden die u hier ervaart.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.*

*Ten eerste heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u als nachtbewaker voor de baas van Khost City gewerkt heeft.*

- U weet niet of het een overheidsorganisatie was of een organisatie gefundeerd door de Amerikanen (CGVS, p. 10).*

- U komt niet verder dan vertellen dat ze verschillende projecten in de stad deden zoals in scholen. Gevraagd naar welk soort projecten, geeft u aan dat u geen exacte informatie heeft en dat ze 'werkten in de school' (CGVS, p. 10).*

- U weet ook niet hoelang uw broer E. (...) voor dit bedrijf gewerkt heeft en geeft aan dat u hem nooit gevraagd heeft welke taken hij deed en hoelang hij in de organisatie heeft gewerkt. U voegt toe dat u hem enkel gevraagd heeft om een document op te sturen (CGVS, p. 10). Op dit document staat echter duidelijk vermeld dat hij op 22/02/2016 startte als assistent ingenieur (zie map 'Documenten'). Dat u klaarblijkelijk de documenten die u indient in verband met uw eigen verzoek om internationale bescherming niet heeft bekeken is uiterst bevreemdend en getuigt van een desinteresse in uw asielrelaas.*

- Gevraagd hoe u deze job kreeg, antwoordt u enkel dat uw broer u hiermee hielp. U was echter slechts een student dus het is vreemd dat u deze bewakingsjob zomaar zou krijgen. Bovendien geeft u aan niet eens een opleiding gekregen te hebben in verband met omgaan met een Kalasnikov (CGVS, p. 10-11).*

- Gevraagd te beschrijven hoe een typische shift eruit zag, geeft u het vage antwoord dat u altijd met één oor naar Engelse lessen aan het luisteren was en dat u een nummer moest bellen als er gevaar was (CGVS, p. 11).
  - Op een bepaald moment geeft u dan aan dat er nog bewakers in de organisatie waren, maar gevraagd wie zij waren, blijft u het antwoord schuldig (CGVS, p. 11).
  - U kan niet aangeven waarom uw baas precies gevisieerd werd. U kan namelijk niet verduidelijken waarom de baas van Khost City Recreation Organisation precies een bewaker nodig had en werpt in algemene termen op dat andere personen van de vorige overheid ook bewakers hadden (CGVS, p. 10).
  - U legt enkel uw werkcontract neer in verband met uw job als nachtbewaker, maar verder heeft u geen foto's of andere documenten hieromtrent. Er dient hier opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat de cijfers op dit contract in de Latijnse of Arabische notatie staan in plaats van de Pashtu notatie. Uit informatie blijkt overigens dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Een document kan bovendien slechts een geloofwaardig relaas ondersteunen, hetgeen hier niet het geval is.
  - Als u al niet aannemelijk kan maken dat u deze job effectief heeft uitgevoerd, hetgeen hier het geval is (cfr. supra), dan zijn de hieruit vloeiende problemen – en de mogelijks toekomstige problemen bij terugkeer naar Afghanistan – bij voorbaat niet geloofwaardig. Dat u aldus beschoten werd door de taliban kort nadat de politie enkele talibs had gearresteerd (CGVS, p. 13) is aldus niet aannemelijk.
- Ten tweede kan er voor wat betreft uw verklaring dat uw broer E. (..) voor 'Khost City Recreation' als ingenieur aan de slag is geweest, hetgeen op zich niet meteen ter discussie staat, opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer louter als ingenieur verbonden was aan de organisatie Khost City Recreation. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er sprake was van problemen omwille van zijn job (CGVS, p. 5). U legt ook geen documenten neer die aantonen dat uw broer zich effectief in Iran bevindt en niet gewoon in Afghanistan (CGVS, p. 13). Gelet hierop kan er ook niet aangenomen worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan problemen zal krijgen omwille van uw broers tewerkstelling in Afghanistan.
- Ten derde wenst het CGVS in te gaan op de ontvoering van A. (..) in 2015 of 2016. In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer H. (..) – de vader van A. (..) – werd er namelijk geoordeeld dat er aan deze gebeurtenis geen geloof gehecht kon worden (zie weigeringsbeslissing d.d. 23 februari 2023 en arrest CCE d.d. 30 november 2023, p. 15). Bovendien dient er gewezen te worden op volgende vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen geheel onderuithalen.
- Zo wenst het CGVS hier een aantal zaken op te merken in verband met de medisch gerelateerde documenten die u indient. Deze zouden dateren van het moment dat u tussenkwam in de ontvoering van A. (..), maar tonen op zich weinig aan. De verwondingen op uw been kunnen door eender welk accident of incident met een geweer veroorzaakt zijn. Nergens kan hieruit afgeleid worden dat deze verwondingen veroorzaakt werden door een incident met betrekking tot de taliban. Hetzelfde kan gezegd worden over de twee foto's die u indient van uw ziekenhuisopname.
  - Heel wat documenten die u indient zijn bovendien niet vertaalbaar wegens de slechte leesbaarheid van de documenten en op een aantal medische documenten die u indient staat een andere naam en leeftijd vermeld, namelijk M. O. (..) met de leeftijd van 70 jaar.
  - Uw kennis aangaande deze gebeurtenis is beperkt. U kan namelijk niet aangeven hoe oud A. (..) op het moment van de ontvoering was en u weet niet exact hoeveel mensen er aanwezig waren tijdens deze ontvoering (CGVS, p. 8-9).
  - Gevraagd hoe u deze ontvoering kon verhinderen, zei u enkel dat u 'luid riep' (CGVS, p. 8-9). Volgens uw verklaringen waren de talibs echter gewapend en werd u neergeschoten. Het is dus vreemd dat ze A. (..) dan niet hebben meegenomen als dit het effectieve plan was.

- Daarnaast is het uiterst bevreemdend dat u na dit incident diende te verhuizen naar Khost stad, maar dat uw familie én A. (...) wel gewoon op dezelfde plaats bleven wonen (CGVS, p. 9). Volgens uw verklaringen ging u bovendien nog één dag per week naar uw ouderlijke huis op bezoek, dus het is niet zo dat u deze plaats wegens de onveiligheid volledig vermeerde.
- Ten vierde wenst het CGVS in te gaan op de erkenning van uw broers B. (...) en H. (...).
- U haalt aan dat uw broer B. (...) werkte als tolk voor de Amerikanen en NATO, hetgeen niet ter discussie staat, en dat hij Afghanistan ontvluchtte na bedreigingen door de taliban (CGVS, p. 5). B. (...) werd op 6 december 2013 in België erkend als vluchteling.
- In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer H. (...) werd aanvankelijk een weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal. In het kader van het door uw broer ingediende beroep kende de CCE hem het vluchtelingenstatuut toe.
- Er dient vooreerst op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden. De erkenning van een of meerdere familieleden wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling.
- Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de hierboven geciteerde informatie blijkt dat familieleden van personen die banden hadden met het ANSF in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een voormalige tolk voor de Amerikanen, die reeds tien jaar geleden vertrok uit Afghanistan, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.
- U haalt aan dat uw familie gevisieerd werd omdat uw broers voor de Amerikanen werkten (CGVS, p. 8). U geeft hierbij echter aan dat ze gevisieerd werden omwille van hun constructiebedrijf en dus niet omwille van de job van B. (...) als tolk (CGVS, p. 5, 8).
- Er kan ook opgemerkt te worden dat u, buiten dat u aangeeft dat uw broer als tolk bij de Amerikanen werkte, helemaal niets kan vertellen over zijn job ondanks het feit dat u nog in contact met hem staat in België en u ook documenten van zijn job indient (CGVS, p. 5, 7). Indien u problemen zou vrezen omwille van uw broers job als tolk kan verwacht worden dat u zich dienaangaande zou informeren.
- U haalt, gelet op bovenstaande vaststellingen, geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde uw B. (...)’s vertrek uit Afghanistan in 2013. U verbleef nog ettelijke jaren in Afghanistan zonder er problemen gekend te hebben. Evenmin haalt u elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U geeft expliciet aan dat er sinds uw vertrek uit Afghanistan geen problemen meer zijn geweest met de taliban (CGVS, p. 7) en dat uw familie, waaronder uw vader, nog steeds in Afghanistan wonen (CGVS, p. 4 en 7). Uit niet blijkt dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.
- Voor wat betreft de vaststelling dat aan uw broer H. (...) in december 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend door de CCE dient er benadrukt te worden dat uw situatie danig afwijkt van de situatie van H. (...) op het ogenblik waarop hij het vluchtelingenstatuut werd toegekend. Waar uw broer op het ogenblik dat de CCE haar arrest velde reeds zeven jaar weg was uit Afghanistan, al meer dan vier jaar in België verbleef en bovendien mentale problemen ontwikkelde – elementen waaraan de CCE belang hechtte (zie arrest H. (...) d.d. 30 november 2023, p. 15), dient vastgesteld te worden dat u heden slechts iets meer dan drie jaar geleden Afghanistan verlaten heeft en u in het najaar van 2021 België aangekomen bent. Bovendien maakte u op geen enkele wijze gewag van een mentale problematiek. Gelet op deze vaststellingen, gelet op het feit dat u nadat uw broer B. (...) vertrok uit Afghanistan nog zeven jaar in uw land van herkomst – u verliet het land in oktober 2020 - kon verblijven zonder dat er voor u of uw familie sprake was van (geloofwaardige) problemen met de taliban én gelet op het feit dat uw familie na uw vlucht evenmin nog problemen gekend heeft in uw land van herkomst, kan er niet aangenomen worden dat u omwille van het werk van uw broer B. (...) anno 2024 bij een terugkeer naar Afghanistan nog problemen zal kennen en vervolgd zal worden door de taliban.

Ten vijfde is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken (DVZ, punt 22, 32; CGVS, p. 5). Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, kan u de vluchtelingenstatus niet toegekend worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als

de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsverovering daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate



behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_Herat\\_City.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.



Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan.\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

*Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.*

*De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.*

*Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.*

*Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.*

*Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.*

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Er dient hierbij benadrukt te worden dat de door u voorgelegde documenten betreffende uw leven in België (CGVS, p. 2 en 3) hoogstens aantonen dat u zich tracht te integreren in de Belgische samenleving. Echter, daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- Uw taskara, uw schooldocumenten, de envelop en de documenten van uw broers vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband.
- Ter volledigheid wenst het CGVS hier nog te wijzen op het feit dat uw advocaat na ontvangst van de kopie van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities heeft overgemaakt. Deze hebben echter geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

#### 3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de Vreemdelingenwet, en van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

#### 3.2. Stukken

De verzoekende partij heeft bij het verzoekschrift volgend stuk mede met verwijzing naar de weblink gevoegd:

“3. NANSEN: *“Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer”*, te consulteren v *i* a : <https://nansen-refugee-be/wp-content/uploads/2022/10/NANSEN-Notes-Afghanistan-2022-3-AFGHANISTAN-EEN-ANALYSE-VAN-HET-BESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOS-BIJ-TERUGKEER-1.pdf>”.

De verwerende partij maakt op 20 oktober 2025 een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

De verzoekende partij maakt op 21 oktober 2025 een aanvullende nota met volgende stukken over:

- werkgeschiedenis in de jaren 2021, 2022, 2024 en 2025;
- arbeidsovereenkomst dd. 28 oktober 2022 voor bepaalde duur tot 30 april 2023;
- certificaat opleiding Heftruck 2-daagse dd. 11 maart 2022;
- attest Nederlands tweede taal – richtgraad 1 dd. 17 juni 2022;
- rapporteringsfiche cursist 2021-2022 module NT2 Breakthrough Persoonlijk+publiek;
- Inschrijvingsbewijs Nederlands tweede taal-richtgraad 1 schooljaar 2024-2025 dd. 30 april 2025;
- kopie voorlopig rijbewijs dd. 8 november 2023;
- attest psycholoog dd. 27 september 2025;
- medisch attest Rode Kruis Vlaanderen (ongedateerd).

De verzoekende partij legt ter terechtzitting nog een aanvullende nota neer waarin zij met betrekking tot de recente situatie in Afghanistan verwijst naar algemene bronnen. Tevens wijst zij op haar integratie in België en de situatie van terugkeerders naar Afghanistan.

### 3.3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 3. 4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

3.4.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte '*beoordeling van feiten en omstandigheden*' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

### 3.5. Voorafgaande opmerkingen

3.5.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

Waar verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat betreft het voorgaande, niet-ontvankelijk.

3.5.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

### 3.5.3. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekende partij laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig ongemoeid zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer



onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Volledigheidshalve verwijst de Raad nog naar zijn bespreking *sub* 3.6.2..

#### 3.5.4. Landeninformatie

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 20 oktober 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR "*Guidance note*" van februari 2022 waarnaar in de informatie van *Nansen* toegevoegd aan het verzoekschrift wordt verwezen.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, lid 3 van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: "*Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.*" Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, over te gaan tot een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en hem door de partijen wordt aangereikt.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoekende partij voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Het verzoek van verzoekende partij wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in haar land van herkomst, alsook met de individuele elementen die zij zelf aanbrengt.

#### 3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Verzoekende partij houdt in eerste instantie voor dat verwerende partij onterecht besloot dat zij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

*"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:*

*[...]*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit*

*bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."*

3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekende partij verklaart Afghanistan verlaten te hebben uit vrees voor de taliban. Zij stelde in essentie dat twee van haar broers in België erkend werden als vluchteling. Verzoekende partij zelf werd in het verleden in Afghanistan beschoten door de taliban toen de taliban de zoon van haar broer H. trachtte te ontvoeren. Verzoekende partij werkte nadien in Afghanistan als nachtwaker voor de baas van Khost City Recreation Organisation. Zij contacteerde de politie toen twee talibs een mijn voor de poort van haar baas zijn huis plaatsten waarop deze twee talibs werden opgepakt. Toen verzoekende partij daarna op bezoek ging naar haar ouderlijk huis werd op haar geschoten door de taliban. Verzoekende partij verliet hierop op 23 oktober 2020 Afghanistan en kwam in België aan op 22 september 2021, dag waarop zij tevens een verzoek om internationale bescherming indiende.

Met betrekking tot het vluchtrelaas stelt de commissaris-generaal vast:

- dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij als nachtbewaker voor de baas van Khost City gewerkt heeft gelet op haar gebrekkige kennis, haar vage en onaannemelijke verklaringen alsook het gebrek aan foto's of andere documenten omtrent deze tewerkstelling anders dan het werkcontract waarbij bovendien opmerkingen kunnen gemaakt worden over de notatie van de cijfers op dit contract en het gegeven dat blijkens objectieve informatie Afghaanse documenten zeer fraudegevoelig zijn. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar tewerkstelling kan ook geen geloof gehecht worden aan de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten of toekomstige problemen met de taliban;
- dat wat betreft de tewerkstelling van haar broer E. voor Khost City Recreation als ingenieur uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin ex-overheidsmedewerkers gevisieerd worden en dat uit de verklaringen van verzoekende partij niet blijkt dat er sprake was van problemen omwille van de job van haar broer noch legt verzoekende partij documenten voor waaruit blijkt dat haar broer zich werkelijk in Iran bevindt en niet gewoon in Afghanistan. Gelet op voorgaande kan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij zelf bij terugkeer naar Afghanistan problemen zal ondervinden omwille van de tewerkstelling van haar broer;
- dat wat betreft de ontvoering van A. al in het kader van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de vader van A. gebleken is dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, en dat de documenten die verzoekende partij aanbrengt en haar kennis en verklaringen over deze gebeurtenis die gebrekkig, vaag en vreemd zijn, hierop geen ander licht kunnen werpen;
- dat wat betreft de erkenning van haar broers B. en H. erop gewezen wordt dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites wordt beoordeeld zodat de erkenning van familieleden niet *ipso facto* aanleiding geeft tot de erkenning van verzoekende partij; dat uit objectieve landeninformatie blijkt dat familieleden van personen die banden hadden met het ANSF in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging maar dat verzoekende partij geen dergelijke feiten aanhaalt; dat zij verklaarde dat haar familie gevisieerd werd omwille van hun constructiebedrijf en niet omwille van de job van B. als tolk, dat verzoekende partij ook een gebrekkige kennis heeft over de job van B; dat zij geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalt ten aanzien van haarzelf of haar familie na het vertrek van B. in 2013; en dat de situatie van haar broer H. danig afwijkt van de situatie van verzoekende partij;
- dat haar gedrag, waarbij zij verschillende Europese landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen niet strookt met een nood aan internationale bescherming.

Bovenstaande vaststellingen worden omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Met betrekking tot de (overige) neergelegde documenten motiveert de commissaris-generaal voorts:

*"De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.*

- *Uw taskara, uw schooldocumenten, de envelop en de documenten van uw broers vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband."*

3.6.3. Waar verzoekende partij betoogt dat zij haar “volle medewerking heeft gegeven in het kader van (haar) verzoek om internationale bescherming” toont zij hiermee niet aan dat de commissaris-generaal enig nuttig stuk of enige relevante toelichting over het hoofd heeft gezien of verkeerdelijk oordeelde dat de aangebrachte stukken en verklaringen niet toelaten te besluiten dat zij voldoet aan de voorwaarden om te worden erkend als vluchteling.

Ook waar zij erop wijst dat zij over haar vrees voor de taliban verklaringen heeft afgelegd en documenten heeft voorgelegd, benadrukt de Raad dat dit geenszins impliceert dat deze verklaringen en documenten “het oprecht karakter van de vrees die verzoeker heeft” weergeeft en dat deze elementen een correcte weergave van de werkelijkheid zijn.

Haar betoog in het verzoekschrift voorts dat, gelet op haar persoonlijke situatie waarbij rekening moet worden gehouden met haar persoonlijkheid en achtergrond (zoals haar intellectuele capaciteiten) zonder dat zij concreet aangeeft welke persoonlijke elementen haar niet in staat zouden gesteld hebben een feitelijke situatie duidelijk weer te geven en dergelijke elementen evenmin blijken uit nazicht van het administratief dossier (verzoekende partij gaf immers aan tot de twaalfde klas naar school te zijn geweest en geen bijzondere procedurele noden te hebben (administratief dossier, DVZ, Verklaring DVZ, 11 augustus 2021, punt 11, en Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 11 augustus 2021) vormt, in tegenstelling tot wat zij lijkt te willen aanvoeren, ook geenszins een verantwoording voor de door de commissaris-generaal met betrekking tot haar relaas vastgestelde gebrekkige kennis, vaagheden en onaannemelijkheden. Uit het administratief dossier noch uit het door haar bij aanvullende nota neergelegde attest van een psycholoog dd. 27 september 2025 en een medisch attest van het Rode Kruis (ongedateerd) blijkt dat de door verzoekende partij aangehaalde psychische en fysieke problemen van die aard zijn dat zij hierdoor niet in staat is om een procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Evenmin blijkt uit enig concreet gegeven dat haar cognitief geheugen (dermate) is aangetast zodat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Haar standpunt dat, aangezien zij naar best vermogen een antwoord poogde te formuleren op de door de commissaris-generaal gestelde vragen dient te worden geconcludeerd dat haar verklaringen oprecht zijn, is ontdaan van elke logica.

3.6.4. Verzoekende partij poogt voorts de vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de ongeloofwaardigheid van haar tewerkstelling als nachtbewaker voor de baas van Khost City Recreation Organisation te ontcrachten door te verwijzen naar de verklaringen die zij desbetreffend heeft afgelegd en het document dat zij dienaangaande heeft overgemaakt, maar de Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in aanmerking heeft genomen dat verzoekende partij verklaarde dat zij tewerkgesteld was als nachtbewaker voor de baas van Khost City Recreation, dat zich in dat kader een incident met de taliban heeft voorgedaan, zij dan geïnviseerd werd door de taliban alsook dat zij een werkdocument heeft voorgelegd als bewijs van haar voorgehouden tewerkstelling. Evenwel heeft de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat, wanneer verzoekende partij ruimer bevestigd wordt aangaande haar tewerkstelling, haar kennis hierover dermate gebrekkig en vaag is dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Van verzoekende partij, die verklaarde 21 of 22 jaar te zijn toen zij startte met haar werk voor Khost City Recreation en gedurende ongeveer één jaar hiervoor gewerkt te hebben (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud (NPO), 8 september 2023, p. 11) mag redelijkerwijze verwacht worden dat – zo haar tewerkstelling op waarheid berust – zij minstens weet wat voor organisatie dit precies was. Op de vragen wat deze organisatie precies was, of het een private organisatie was en of haar baas voor de overheid werkte, kan verzoekende partij evenwel ofwel geen ofwel slechts vage informatie geven: “En wat was deze organisatie precies? Ik heb niet veel informatie. Zoals u kan zien uit de naam zelf, het is Khost city recreation. Ze maakten de stad, ze deden verschillende projecten zoals scholen. Bijvoorbeeld ik herinner me een project, wanneer mijn broer naar de school in ons dorp kwam en ze werkten aan dat project. Ik herinner me geen andere projecten. (...) Was dit een private organisatie? Ik weet niet of deze organisatie privaat was of niet. Mijn job was dat ik een bewaker was van de baas van deze organisatie. (...) En werkte uw baas voor de overheid? Ik heb geen exacte informatie. Als hij werkte voor de overheid of dat deze organisatie door de Amerikanen was gefundeerd. Sommige dingen van deze organisatie waren gelinkt met de overheid en sommige met de Amerikanen. Dus ik weet niet exact of hij werkte voor de overheid of niet. (...) Dus u vertelde over projecten, bijvoorbeeld op een school. Maar wat zou dat project precies inhouden, wat gebeurde er? Ik heb geen exacte informatie. Zoals ik vermeldde, een keer kwam mijn broer naar de school en ze werkten in de school. Zoals u kan begrijpen van de naam van de organisatie zelf, ze recreëerden de stad. Wat ik u heb verteld over de organisatie, dat is wat ik denk dat ze deden. Ik heb geen exacte informatie over wat ze deden.” (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 10). Door te betogen dat haar enige job de job van nachtbewaker was om haar gebrekkige kennis over de organisatie waar zij voor werkte te verschonen, slaagt verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan voorgaande vaststelling.

De ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden tewerkstelling wordt bovendien verder versterkt door de vaststelling dat zij slechts vaag, en niet zoals zij voorhoudt in het verzoekschrift op duidelijke wijze, kan antwoorden op de vraag een typische shift te beschrijven: *“Normaal gezien zou ik één headphone in een van mijn oren hebben en luisteren naar de lessen die aan mij van Engelse cursussen werden gegeven. Ik had een nummer dus als er gevaar was moest ik dat nummer bellen. Wanneer dat incident gebeurde, deed ik hetzelfde, ik was aan het luisteren. Dan belde ik dat nummer”* (CGVS, NPO, 8 september 2023, p.11) alsook de vaststelling dat haar verklaring dat zij de job als nachtbewaker zomaar kreeg omdat haar broer E. haar daarmee geholpen heeft, dit terwijl zij slechts student was, geenszins aannemelijk is (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 10-11). Verzoekende partij, die slechts blijft hameren op haar verklaring dat zij de job met hulp van haar broer E. verkregen heeft en zij dus niet *“het normale aanwervingstraject”* volgde, overtuigt niet om voorgaande vaststelling in een ander daglicht te plaatsen. Immers biedt haar verklaring dat zij de job via haar broer E. verkregen heeft geen aannemelijk antwoord in het licht van de vaststelling dat zij slechts student was en aldus geen ervaring had in de job van bewaker. Gelet op voorgaande is het, bij gebrek aan ervaring, evenmin aannemelijk dat verzoekende partij ook geen opleiding gekregen heeft om met een wapen om te gaan (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 11). Haar verklaring dat zij al wist hoe ze met wapens moest omgaan omdat het in haar regio gebruikelijk was om wapens te hebben, kan gelet op voorgaande niet overtuigen.

De vaststelling voorts dat verzoekende partij ook niet weet hoelang haar broer E. voor Khost City Recreation werkte en zij ook stelde dat zij hem nooit gevraagd heeft welke taken hij precies deed en hoelang hij voor de organisatie gewerkt heeft, terwijl zij voorts hem wel gevraagd heeft een document op te sturen aangaande zijn tewerkstelling waaruit blijkt dat haar broer op 22 februari 2016 gestart was doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 10). Niet alleen haar gebrekkige kennis over haar broer E. bij de organisatie is frappant, maar tevens wordt de geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnd door de vaststelling dat verzoekende partij zich evenmin de moeite getroost om inhoudelijk kennis te nemen van de documenten die zij *nota bene* in dat verband voorlegt. De vastgestelde desinteresse in hoofde van verzoekende partij doet terecht verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

De Raad kan de commissaris-generaal voorts evenzeer volgen waar deze motiveert dat de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden tewerkstelling verder ook blijkt uit het feit dat verzoekende partij niet kan antwoorden op de vraag wie de andere bewakers waren (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 11). Zelfs aangenomen dat verzoekende partij geen rechtstreeks contact had met de andere bewakers blijkens haar verklaringen, dan nog is het geenszins aannemelijk dat zij, die al gedurende een jaar voor de organisatie werkte en verklaarde dat haar baas nog persoonlijke bewakers had, van hoegenaamd niemand van die bewakers wist wie zij waren. Verder doet de vaststelling dat verzoekende partij niet precies weet waarom haar baas een bewaker nodig had en volledig gist over de reden (*“Ik weet niet waarom hij een bewaker nodig had, maar hij was de baas van de organisatie. Dus misschien voor deze reden had hij een bewaker nodig. Andere mensen die voor de vorige overheid werkten en hoge posities hadden, zij hadden ook bewakers. Misschien is dat de reden”* (CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 10)) eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Immers mag van verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat zij, die als bewaker werd aangesteld, duidelijk weet waarom haar baas bewaking nodig heeft teneinde te weten waarop zij moet letten en haar job naar behoren te kunnen uitvoeren.

Niet alleen zijn haar verklaringen over de door haar voorgehouden tewerkstelling volstrekt ongeloofwaardig gelet op de bespreking *supra*, maar motiveert de commissaris-generaal verder op goede gronden dat verzoekende partij, behoudens een werkcontract, geen foto's of andere documenten voorgelegd heeft die de tewerkstelling kunnen aantonen en dat dit evenmin kan blijken uit het voorgelegde werkcontract. Zo wijst de commissaris-generaal terecht op objectieve landeninformatie inzake de hoge fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten en stelt zij terecht vraagtekens bij de vaststelling dat het werkcontract cijfers in de Latijnse of Arabische notatie in plaats van de Pashtou notatie bevat.

De in de bestreden beslissing opgenomen motivering inzake haar verklaringen over haar tewerkstelling tezamen met de vaststelling dat verzoekende partij behoudens een werkcontract geen andere documenten over deze tewerkstelling kan voorleggen, dat tevens dient te worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie, waarvan de commissaris-generaal de weblink voegt, blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt en dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat, alsook dat terecht vraagtekens worden geplaatst bij de vaststelling dat het werkcontract cijfers in de Latijnse of Arabische notatie in plaats van de Pashtou notatie bevat, kan verzoekende partij met een verwijzing naar dit document niet volstaan om haar verklaringen over haar tewerkstelling aannemelijk te maken. Gelet op de relatieve bewijswaarde van het voorgelegde document, volstaat dit op zich niet om haar voorgehouden tewerkstelling geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land

van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat dit gebeurd is.

3.6.5. Haar verdere betoog over het tijdsverloop ten einde haar gebrekkige en oppervlakkige kennis te verklaren kan evenmin overtuigen om de geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen. De vastgestelde lacunes, onaannemelijkheden en oppervlakkigheden in haar relaas betreffen immers geen details, maar kernaspecten van haar asielrelaas, waarbij redelijkerwijze verwacht mag worden dat verzoekende partij desbetreffend doorleefde, grondige en eenduidige verklaringen kan afleggen. Nu het om kernelementen gaat, kan verzoekende partij zich geenszins verschuilen achter enig tijdsverloop. Zij mogen geacht worden in het geheugen van verzoekende partij gegrift te zijn ongeacht het tijdsverloop, zo ze zich in werkelijkheid voorgedaan hebben.

Verzoekende partij slaagt er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing omtrent de ongeloofwaardigheid van haar tewerkstelling bij Khost City Recreation Organisation. Gelet hierop besluit de commissaris-generaal op evidente wijze dat: *“Als u al niet aannemelijk kan maken dat u deze job effectief heeft uitgevoerd, hetgeen hier het geval is (cfr. supra), dan zijn de hieruit vloeiende problemen – en de mogelijks toekomstige problemen bij terugkeer naar Afghanistan – bij voorbaat niet geloofwaardig. Dat u aldus beschoten werd door de taliban kort nadat de politie enkele talibs had gearresteerd (CGVS, p. 13) is aldus niet aannemelijk.”*

Verder doet verzoekende partij met haar verweer hetgeen niet verder reikt dan *supra* besproken evenmin afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing: *“Ten tweede kan er voor wat betreft uw verklaring dat uw broer E. (...) voor ‘Khost City Recreation’ als ingenieur aan de slag is geweest, hetgeen op zich niet meteen ter discussie staat, opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2020 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer louter als ingenieur verbonden was aan de organisatie Khost City Recreation. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er sprake was van problemen omwille van zijn job (CGVS, p. 5). U legt ook geen documenten neer die aantonen dat uw broer zich effectief in Iran bevindt en niet gewoon in Afghanistan (CGVS, p. 13). Gelet hierop kan er ook niet aangenomen worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan problemen zal krijgen omwille van uw broers tewerkstelling in Afghanistan.*

Ten derde wenst het CGVS in te gaan op de ontvoering van A. (...) in 2015 of 2016. In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer H. (...) – de vader van A. (...) – werd er namelijk geoordeeld dat er aan deze gebeurtenis geen geloof gehecht kon worden (zie weigeringsbeslissing d.d. 23 februari 2023 en arrest CCE d.d. 30 november 2023, p. 15). Bovendien dient er gewezen te worden op volgende vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen geheel onderuithalen.

- Zo wenst het CGVS hier een aantal zaken op te merken in verband met de medisch gerelateerde documenten die u indient. Deze zouden dateren van het moment dat u tussenkwam in de ontvoering van A. (...), maar tonen op zich weinig aan. De verwondingen op uw been kunnen door eender welk accident of incident met een geweer veroorzaakt zijn. Nergens kan hieruit afgeleid worden dat deze verwondingen veroorzaakt werden door een incident met betrekking tot de taliban. Hetzelfde kan gezegd worden over de twee foto's die u indient van uw ziekenhuisopname.
- Heel wat documenten die u indient zijn bovendien niet vertaalbaar wegens de slechte leesbaarheid van de documenten en op een aantal medische documenten die u indient staat een andere naam en leeftijd vermeld, namelijk M. O. (...) met de leeftijd van 70 jaar.
- Uw kennis aangaande deze gebeurtenis is beperkt. U kan namelijk niet aangeven hoe oud A. (...) op het moment van de ontvoering was en u weet niet exact hoeveel mensen er aanwezig waren tijdens deze ontvoering (CGVS, p. 8-9).

- *Gevraagd hoe u deze ontvoering kon verhinderen, zei u enkel dat u 'luid riep' (CGVS, p. 8-9). Volgens uw verklaringen waren de talibs echter gewapend en werd u neergeschoten. Het is dus vreemd dat ze A. (...) dan niet hebben meegenomen als dit het effectieve plan was.*
- *Daarnaast is het uiterst bevreemdend dat u na dit incident diende te verhuizen naar Khost stad, maar dat uw familie én A. (...) wel gewoon op dezelfde plaats bleven wonen (CGVS, p. 9). Volgens uw verklaringen ging u bovendien nog één dag per week naar uw ouderlijke huis op bezoek, dus het is niet zo dat u deze plaats wegens de onveiligheid volledig vermeed."* Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en worden door de Raad bij gebrek aan dienstig verweer geheel overgenomen.

3.6.6. Door voorts louter opnieuw te verwijzen naar het feit dat twee van haar broers (B. en H.) in België erkend werden als vluchteling en de mening te zijn toegedaan dat zij daarom ook erkend moet worden als vluchteling, gaat zij geheel voorbij aan de concrete en pertinente motieven in de bestreden beslissing waarom de erkenning van haar broers B. en H. niet per definitie leidt tot haar erkenning als vluchteling. Naast het feit dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt zelf tewerk gesteld te zijn geweest bij de organisatie Khost City Recreation en bovendien noch uit het relaas van verzoekende partij zelf - die stelde dat haar broer E. voor voormelde organisatie werkte (NPO, 8 september 2023, p. 6, 10-11), waarbij de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld heeft dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij door deze tewerkstelling van haar broer E. gevisieerd werd of gevisieerd zal worden -, noch uit het vluchtrelaas van haar broer H. blijkt dat H. zelf tewerkgesteld was voor de organisatie Khost City Recreation en dit de reden was voor zijn erkenning zodat haar verwijzing dienaangaande niet dienstig is, heeft de commissaris-generaal op goede gronden gemotiveerd: " *Ten vierde wenst het CGVS in te gaan op de erkenning van uw broers B. (...) en H. (...).*

- *U haalt aan dat uw broer B. (...) werkte als tolk voor de Amerikanen en NATO, hetgeen niet ter discussie staat, en dat hij Afghanistan ontvluchtte na bedreigingen door de taliban (CGVS, p. 5). B. (...) werd op 6 december 2013 in België erkend als vluchteling.*
- *In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer H. (...) werd aanvankelijk een weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal. In het kader van het door uw broer ingediende beroep kende de CCE hem het vluchtelingenstatuut toe.*
- *Er dient vooreerst op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden. De erkenning van een of meerdere familieleden wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling.*
- *Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de hierboven geciteerde informatie blijkt dat familieleden van personen die banden hadden met het ANSF in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een voormalige tolk voor de Amerikanen, die reeds tien jaar geleden vertrok uit Afghanistan, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.*
- *U haalt aan dat uw familie gevisieerd werd omdat uw broers voor de Amerikanen werkten (CGVS, p. 8). U geeft hierbij echter aan dat ze gevisieerd werden omwille van hun constructiebedrijf en dus niet omwille van de job van B. (...) als tolk (CGVS, p. 5, 8).*
- *Er kan ook opgemerkt te worden dat u, buiten dat u aangeeft dat uw broer als tolk bij de Amerikanen werkte, helemaal niets kan vertellen over zijn job ondanks het feit dat u nog in contact met hem staat in België en u ook documenten van zijn job indient (CGVS, p. 5, 7). Indien u problemen zou vrezen omwille van uw broers job als tolk kan verwacht worden dat u zich dienaangaande zou informeren.*
- *U haalt, gelet op bovenstaande vaststellingen, geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde uw B. (...)’s vertrek uit Afghanistan in 2013. U verbleef nog ettelijke jaren in Afghanistan zonder er problemen gekend te hebben. Evenmin haalt u elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U geeft expliciet aan dat er sinds uw vertrek uit Afghanistan geen problemen meer zijn geweest met de taliban (CGVS, p. 7) en dat uw familie, waaronder uw vader, nog steeds in Afghanistan wonen (CGVS, p. 4 en 7). Uit niet blijkt dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.*
- *Voor wat betreft de vaststelling dat aan uw broer H. (...) in december 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend door de CCE dient er benadrukt te worden dat uw situatie danig afwijkt van de situatie van H. (...) op het ogenblik waarop hij het vluchtelingenstatuut werd toegekend. Waar uw broer op het ogenblik dat de CCE haar arrest velde reeds zeven jaar weg was uit Afghanistan, al meer dan vier jaar in België verbleef en bovendien mentale problemen ontwikkelde – elementen waaraan de CCE belang hechtte (zie arrest H. (...) d.d. 30 november 2023, p. 15), dient vastgesteld te worden dat u heden slechts iets meer dan drie jaar geleden Afghanistan verlaten heeft en u in het najaar van 2021 België aangekomen bent. Bovendien maakte u op geen enkele wijze gewag van een mentale problematiek. Gelet op deze vaststellingen, gelet op het feit dat u nadat uw broer B. (...) vertrok uit Afghanistan nog zeven jaar in uw land van herkomst – u verliet het land in oktober 2020 - kon verblijven zonder dat er voor u of uw familie sprake was van (geloofwaardige) problemen met de taliban én gelet op het feit dat uw familie na uw vlucht evenmin nog problemen gekend heeft in uw land van herkomst, kan er niet aangenomen worden dat u omwille van het werk van uw broer B.*

(...) anno 2024 bij een terugkeer naar Afghanistan nog problemen zal kennen en vervolgd zal worden door de taliban.” Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent. De Raad bemerkt daarbij nog dat het gegeven dat verzoekende partij thans ongeveer vijf jaar geleden Afghanistan verlaten heeft geen andere beoordeling toelaat. De Raad benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld op zijn eigen merites, waarbij rekening gehouden moet worden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Het komt aldus aan verzoekende partij toe om op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft, waarin zij evenwel niet slaagt. In dit opzicht is een loutere verwijzing naar het feit dat haar broers in het verleden als vluchteling werden erkend *in casu* niet dienstig.

Voor zover verzoekende partij nog zou verwijzen naar het neergelegde psychologisch attest en het attest van het Rode Kruis moet worden beklemtoond dat een psycholoog of arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de (mentale) gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van de mentale/fysieke problemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen van de door verzoekende partij aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten.

3.6.7. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partij volgende motivering in de bestreden beslissing: *“Ten vijfde is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.*

- *Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken (DVZ, punt 22, 32; CGVS, p. 5). Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.”* geheel ongemoeid laat. Ook deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

3.6.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, is voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

3.6.9. Verzoekende partij stelt voorts dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat zij de Afghaanse nationaliteit niet zou hebben en zij stelt te vrezen dat zij zich, door haar langdurige verblijf in Europa, een levensstijl eigen heeft gemaakt die in contrast staat met de heersende normen en waarden in Afghanistan. Zij verklaart dat zij niet weet hoe zij zich zal dienen te gedragen in de sterk veranderde samenleving in Afghanistan, waar de taliban een zeer repressieve versie van de sharia implementeert. Zij verduidelijkt ook dat in de *Country Guidance Afghanistan* van de EUAA van april 2022 wordt aangegeven dat personen kunnen worden gezien als “verwesterd” ondermeer omwille van hun beroep, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. In haar aanvullende nota(s) hekelt zij het gebrek aan actuele informatie over terugkeerders vanuit het Westen en volhardt zij in haar betoog een risico te lopen omwille van (gepercipieerde) verwestering.

3.6.10. De Raad verwijst naar zijn bespreking *sub* 3.5.4. waaruit blijkt dat heden, en anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad stelt verder vast dat uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt heden evenwel niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI *Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.). Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat verzoekende partij, die aangaf het grootste deel van haar leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. Zelfs indien zij dit zouden kunnen vaststellen,



dan nog zijn er geen aanwijzingen dat zij louter hierom zou worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lijden. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

In zoverre verzoekende partij inzake haar “*verwestering*” verwijst naar de vervolgingsgronden godsdienstige en politieke overtuiging moet worden aangegeven dat verzoekende partij met haar hoofdzakelijk theoretisch betoog niet aannemelijk maakt dat zij, die aangaf een soennitische moslim te zijn (*Verklaring DVZ*, 11 augustus 2021, punt 9), een politieke of godsdienstige overtuiging heeft die in Afghanistan als afwijkend zou kunnen worden aanzien en waardoor zij dreigt te worden vervolgd. Verzoekende partij houdt voor dat “(*haar*) *westerse gedragingen*” en haar “*levensstijl*” een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging, maar toont niet *in concreto* aan dat zij enige gedraging stelt of een levensstijl heeft die negatief zou kunnen worden gepercipieerd door de taliban. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in België, het voegen van stukken waaruit blijkt dat zij werkt, een opleiding tot heftruckbestuurder en taallessen Nederlands heeft gevolgd, en haar voorlopig rijbewijs heeft gehaald, toont zij geenszins aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij. De Raad merkt ook op dat verzoekende partij, volgens haar verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan (*Verklaring DVZ*, 11 augustus 2021, punt 10 en CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 3), dat zij op 23 oktober 2020 op 22-jarige leeftijd (*Verklaring DVZ*, 11 augustus 2021, punten 4 en 32) – en dus toen zij reeds in belangrijke mate was gevormd door de samenleving waarin zij opgroeide – naar Europa reisde, dat zij slechts vier jaar en enige maanden in België verblijft en er geen aanwijzingen zijn dat zij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat zij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Verzoekende partij toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om haar als afwijkend te beschouwen en haar te vervolgen.

Zoals uit de bespreking *supra* voorts al is gebleken maakt verzoekende partij met een verwijzing naar het feit dat haar broers B. en H. erkend zijn als vluchteling niet aannemelijk dat zijzelf vervolgd werd of vervolgd zal worden bij terugkeer.

Aangaande haar mentale/fysieke moeilijkheden merkt de Raad nog op dat personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 van EUAA worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de “*wil van God*”. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (“*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023, p. 102-103; “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024, p.92-94). Niet elke persoon met ernstige gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens voornoemde “*Country Guidance: Afghanistan*” moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekende partij in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van haar fysieke/psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van haar situatie door haar familie.

De Raad onderstreept dat *in casu* in het door verzoekende partij bijgebrachte attest van haar psycholoog slechts wordt gesteld dat verzoekende partij lijdt aan een “*psychisch trauma*” ondermeer omwille van het gebrek aan toekomstperspectief en verder slechts gewag wordt gemaakt van een aantal klachten, zoals slaapproblemen, depressieve gevoelens en piekeren. Er wordt tevens geattesteerd dat zij fysieke pijn heeft wat een weerslag heeft op haar mentale toestand. In het attest van het Rode Kruis wordt verder gesteld dat verzoekende partij lijdt aan chronische pijn omwille van invaliderende ischialgieklachten. Wat het psychologisch attest betreft merkt de Raad evenwel op dat de vermelde symptomen geen medische vaststellingen betreffen en louter gebaseerd werden op de eigen verklaringen van verzoekende partij, zodat enige vorm van objectivering ontbreekt. Verder merkt de Raad op dat haar voorgehouden mentale noch haar fysieke problematiek verzoekende partij ervan weerhouden heeft in België deel te nemen aan activiteiten zoals werk en het volgen van beroeps- en taalopleidingen. Uit haar verklaringen blijkt evenmin dat haar fysieke problemen die blijken het attest dateren van 2016 en 2019 (zie ook medische stukken gevoegd aan het administratief dossier, map *Documenten*) en die aldus reeds aanwezig waren toen zij nog in Afghanistan verbleef (zie ook *Verklaring DVZ*, 11 augustus 2021, punt 28, CGVS, NPO, 8 september 2023, p. 7-8), een weerslag hadden/hebben op haar relatie met haar familie of dat zij daardoor in de negatieve aandacht kwam. Er blijkt in de huidige stand van zaken dan ook niet dat in hoofde van verzoekende partij risicoverhogende omstandigheden aanwezig zijn. Uit hetgeen naar voren komt in de attesten kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij - die in Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt waarmee zij blijkens haar verklaringen nog contact heeft - hierdoor niet in staat zal zijn om zich bij terugkeer naar haar land van

herkomst aan te passen aan de geldende normen en verwachtingen of dat zij hierdoor in de negatieve aandacht van de samenleving of de taliban zal komen.

Er blijkt niet dat verzoekende partij tot een “*risicogroep*” behoort.

In zoverre verzoekende partij wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter algemene landeninformatie aan te halen zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande kan *in casu* niet worden aangenomen dat verzoekende partij, die Afghanistan pas verlaten heeft eind 2020 en iets meer dan vier jaar in België verblijft, haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht en nog over een netwerk beschikt in Afghanistan (NPO, 8 september 2023, p. 3-4), dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

3.6.11. De beschouwingen van verzoekende partij leiden niet tot de conclusie dat zij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verwerende partij de bepalingen van dit artikel heeft miskend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit :*

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.7.2. In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat zij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoekende partij verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precare

sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke

gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet ook nog zou beroepen op het feit dat zij geen recente ervaring heeft inzake het leven onder de taliban en het naleven van de strikte waarden en normen die zij willen gerespecteerd zien en waarvan de miskenning zwaar wordt bestraft, dient te worden verwezen naar de hoger reeds gedane vaststellingen. Verzoekende partij, die opgroeide in Afghanistan en aldaar verbleef tot eind 2020, maakt niet aannemelijk dat zij onvoldoende vertrouwd zou zijn met de strenge interpretatie van de islamitische waarden en normen door de leden van deze groep en dat zij hierdoor enig risico zou lopen. Het loutere feit dat zij - minder dan een jaar - voor de machtsovername Afghanistan heeft verlaten doet hier niet anders over denken.

De Raad benadrukt voorts dat thans wel voldoende informatie voor over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voorligt.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 en november 2024 nog steeds actueel.

De Raad benadrukt nogmaals dat – anders dan wat verzoekende partij voorhoudt – actueel wel degelijk afdoende informatie voorligt om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. Voor zover als nodig verwijst de Raad naar zijn bespreking *sub* 3.5.4..

Verzoekende partij verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Khost. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Door verzoekende partij, die hoofdzakelijk verwijst naar landeninformatie die dezelfde is of in lijn ligt met de door de commissaris-generaal gehanteerde en geactualiseerde informatie, worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen. Haar betoog, waar zij nogmaals verwijst naar haar vluchtmotieven en een (gepercipieerde) verwestering voorhoudt is gelet op de bespreking hoger niet dienstig.

Verder merkt de Raad nog dat waar verzoekende partij verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben.

Haar uiteenzetting laat niet toe te concluderen dat haar op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus had dienen te worden toegekend.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 8 september 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Gelet op de bespreking *supra* oordeelt de

Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen kennelijke beoordelingsfout kan worden ontwaard.

3.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend vijftientig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER